

*Pár řádků pro Tebe v Salónu
Maryška v podání básníka,
milovníka žen a vína.....*

* * *

*S hudebním
Doprovodem Květy Černotové*

24.3.2006 v 18.00 hodin

PETR MOUČKA

Petr Moučka je autor neznámý, neambiciózní a nevzdělaný.

Žije sice v **Brně**, ale to ještě vůbec nic neznamena. Je to město jako každé jiné tak co má být. Začal v úvozovkách tvořit až když onemocněl. Zatím má jen dýchod invalidní částečný. To ovšem dlouho pravdou nebude.

Od mládí brnkal na kytáru a zpíval na různých setkáních lidí, většinou se stejným zaměřením. Společně ve společnostech.

Nyní mu z této aktivity zůstalo jen členství ve společnosti Otokara Březiny. A to si určitě vybral kvůli vlastnímu příjmení básníka.

Psal také jeden čas texty k folkovým písním a účastnil se jako textař třeba Porty. Pro ty mladší - je to brána. Pro něj ovšem nebyla.

Rád maluje a své věci má i v zahraničí. Též malé dřevěné věci. A třeba i šperky. Jsou tak hrozné, že když si je dá na krk nebo někam jinam jakákoliv dáma, okamžitě její krása vynikne.

Pokouší se tedy psát i verše.

Hubeným výsledkem je zatím jedna útlá knížka s názvem „**Víno, ženy a ... (to třetí už také nedělám)**“. Že to nejsou texty z prostředí továrního, které důvěrně zná, napadne snad skoro všechny.

Dlouhá léta se účastní pořadu „Píšete do šuplíku v celorepublikově známém klubu „Leitnerova no.1“ v moravské metropoli. Zde byl i jeden z redaktorů časopisu, který složen z příspěvků začínajících i pokročilých autorů vycházel ještě v loňském roce.

Nyní uvádí kabaret „**Pokuk**“ (poeticko občanský kabaret u Karla). Tento pořad je v prostorách vinotéky, což opět nechávám bez komentáře.

A jako by toho nebylo dosti, chystá do tisku další nechutnou sbírku s názvem **/NE/galantní poezie**.

Trápí se hloupostí jako Havlíček Borovský a bolestí své nemoci. Navzdory tomu má rád. Ještě i nové inteligentní obzory a daleké, krásné a perspektivní lidi. Je vděčný za každý smysluplný dialog a oboustranné naslouchání.

Už proto se těší jako malé děcko na všecko.

Zkrátka takový starý blázen je to.

"Krásný verš je jako smyčec klouzající po našich ozvučných strunách. Básník v nás nerozeznává své myšlenky, nýbrž naše. "

Anatole France

V závěru pořadu básníkovi svými verši poděkují Dáša Čížová, Jeanne Hornová a Helena Červenková

